

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 53Ek/1570/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119373513
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Brenkus
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119373513.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ALITREX s.r.o., IČO: 46958916, so sídlom: Pri Mlyne 814/51, 951 15 Mojmírovce; zastúpený právnym zástupcom: JUDr. Margita Medveczká, advokát, IČO: 36068110, Drotárska cesta 7759/68, 811 02 Bratislava; proti povinným: Vlastníci bytov a nebytových priestorov Bytového domu v Senci, so sídlom: Kollárova 588/17, 903 01 Senec, zastúpený zákonným zástupcom: DM Servis PLUS spol. s r. o., IČO: 47928786, so sídlom: SNP 3598/11A, 903 01 Senec; zastúpený právnym zástupcom: VALACHOVIČ & PARTNERS s.r.o., IČO: 50647903, Mostová 2, 811 02 Bratislava, o vymoženie istiny vo výške 16.165,31 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Hana Cibulková, so sídlom exekútorského úradu Opletalova 96, 841 07 Bratislava, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinných na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **m á** voči povinným nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 204,95 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

III. Povinní **n e m a j ú** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa Návrhom na vykonanie exekúcie podaným prostredníctvom právneho zástupcu na Okresný súd Banská Bystrica dňa 16.09.2019 domáhal od povinných vymoženiu istiny 16.165,31 eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III vydaného dňa 05.03.2019 pod sp. zn. 25Cb/413/2018-54, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26.04.2019 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Súd na základe predmetného Návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 27.11.2019 Poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 53Ek/1570/2019 (ďalej len „Poverenie na vykonanie exekúcie“) súdnemu exekútorovi - JUDr. Hana Cibulková, so sídlom exekútorského úradu Opletalova 96, 841 07 Bratislava, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 318 EX 359/19.

3. Dňa 12.03.2020 doručil súdny exekútor Okresnému súdu Banská Bystrica podanie, v ktorom zaslal súdu návrh povinných na zastavenie exekúcie a vyjadrenie oprávneného.

4. V Návrhu na zastavenie exekúcie povinní a správca žiadajú o zastavenie exekúcie a priznanie povinným voči oprávnenému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V návrhu na zastavenie exekúcie povinní uvádzajú, že exekučný titul, ktorý bol vydaný v konaní o návrhu oprávneného na vydanie platobného rozkazu z 21.12.2018, o ktorom sa viedlo na Okresnom súde Bratislava III tzv. skrátené konanie, bol vydaný napriek tomu, že žaloba neobsahovala zákonné náležitosti označenia žalovaného, a žaloba obsahovala nasledovné označenie žalovaných „Vlastníci bytov a nebytových

priestorov Bytového domu v Senci Kollárova 17“ s dovetkom, že títo sú zastúpení v zmysle zmluvy o výkone správy č. 14/2015 správcom (teda spoločnosťou DM Servis PLUS s.r.o.), a takéto označenie jednoznačne nespĺňalo zákonnú požiadavku na určitú a nezameniteľnú identifikáciu žalovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v zmysle ust. § 133 CSP, a súd takto vydal exekučný titul, čím vytvoril materiálne nevykonateľný exekučný titul, a v prípade „Vlastníkov bytov a nebytových priestorov Bytového domu v Senci Kollárova 17“ ide o tzv. non subjekt bez procesnej subjektivity, a z takéhoto označenia totiž nie je zrejmé, akých konkrétnych vlastníkov bytov a nebytových priestorov mal oprávnený týmto označením na mysli, resp. voči ktorým chcel podať žalobu. Oprávnení zároveň namietajú, že oprávnený v pôvodnom návrhu na vykonanie exekúcie označil v rozpore s Exekučným titulom ako povinného správcu, a nie subjekt uvedený ako žalovaný v exekučnom titule, a exekučný súd na základe toho vyzval oprávneného na opravu označenia povinných v návrhu na vykonanie exekúcie, avšak týmto postupom je možné opraviť len chyby v písaní či iní formálne nepresnosti, a v žiadnom prípade však nie je prípustné, aby oprávnený opravil alebo menil účastníkov konania uvedených v exekučnom titule, ktorý je materiálne nevykonateľný. Povinní okrem materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu namietajú aj jeho formálnu vykonateľnosť, teda jeho doručenie povinnému subjektu, a povinní namietajú, že im platobný rozkaz nebol nikdy nebol doručený v súlade s CSP. Povinní tvrdia, že exekučný titul bol doručovaný elektronicky správcovi, ale správca si nie je vedomý, že by v relevantnom období (marec, apríl a máj 2019) obdržal do svojej elektronickej schránky akúkoľvek správu týkajúcu sa konania sp. zn. 25Cb/413/2018, a správca mal pritom nastavené aj sms notifikačné správy na telefónne číslo konateľa správcu, a elektronickú schránku otváral v zásade až na základe prijatých sms notifikácií, ale v danom prípade mu však žiadna notifikácia o doručení Platobného rozkazu so žalobou na mobilné telefónne číslo nedošla, a z tohto dôvodu sa správca dozvedel o platobnom rozkaze až z doručeného Upovedomenia. Povinní ďalej uvádzajú, že v elektronickej schránke správcu až do 17.01.2020 neboli správne nastavené notifikácie o doručených správach, z toho dôvodu ÚPVS nezasielal až do 17.01.2020 správcovi žiadne notifikačné správy na jeho mobilný telefón, a na základe týchto skutočností je preukázané, že správca sa o zásielke s platobným rozkazom teda nemohol objektívne dozvedieť z dôvodov spočívajúcich na strane ÚPVS, a keďže platobný rozkaz nebol doručený všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov bytového domu Kollárova 17 v Senci, mal súd aplikovať ust. § 266 ods. 3 CSP a platobný rozkaz zrušiť v celom rozsahu. Povinní namietajú aj skutočnosť, že oprávnený si nespĺnil povinnosť v zmysle ust. § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku a nepripojil k návrhu na vykonanie exekúcie spotrebiteľskú zmluvu a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje, nakoľko oprávnený uplatnil v základnom konaní nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy.

5. Vo vyjadrení oprávneného oprávnený oznamuje, že s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasí a žiada, aby sa v exekúcii pokračovalo, a zároveň aby súd priznal oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Oprávnený uvádza, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu je ako žalovaný uvedený „Vlastníci bytov a nebytových priestorov Bytového domu v Senci, Kollárova 17 na základe zmluvy č. 14/2015 zast. správcom: DM Servis PLUS spol. s.r.o. so sídlom SNP 3598/11A, 903 01 Senec, IČO: 47 928 786 zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sro, Vložka číslo: 100817/B“, a keďže podľa § 8 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. nemôže byť majetok vlastníkov predmetom výkonu rozhodnutia podľa Exekučného poriadku zák. č. 233/1995 Z.z., ak tento výkon smeruje proti správcovi, a keďže správca zväčša spravuje viacero bytových domov, je nevyhnutné v upomínacom konaní identifikovať, ktorých vlastníkov správca v predmetnom konaní zastupuje, aby súd, resp. iný verejný orgán vedel postihnúť správny účet, ktorý spravuje správca ako majetok vlastníkov, a z návrhu na vydanie platobného rozkazu preto jasne, zrozumiteľne a nezameniteľne vyplýva, že sa jedná o majetok vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktorých na základe zmluvy o výkone správy a zákona č. 182/1993 Z.z. zastupuje správca, pričom údaje o správcovi sú uvedené nad rámec náležitosti podľa § 132 a nasl. CSP. Oprávnený uvádza, že správca musel byť oboznámený o skutočnosti, že pri komunikácii s vybranými orgánmi verejnej správy je povinný komunikovať elektronicky prostredníctvom na to určenej schránky v zmysle § 12 zákona č. 305/2013 Z.z. o e-Governmente a bol oboznámený, že správca ako právnická osoba má zriadenú elektronickú schránku povinne od 01.01.2017, a teda o tom, že správca mal zriadenú elektronickú schránku nie je pochyb, a Okresný súd Bratislava III v upomínacom konaní sp. zn. 25Cb/413/2018 správcovi odoslal do jeho aktivovanej schránky Platobný rozkaz dňa 25.03.2019, a uplynutie úložnej lehoty rozhodnutia do vlastných rúk s fikciou doručenia nastalo 10.04.2019. Exekučný titul bol teda doručovaný správne a upomínacie konanie nevykazuje žiadnu vadu doručovania. Oprávnený ďalej uvádza, že zmluva o dielo zo dňa 06.04.2017 bola uzatvorená podľa § 536 Obchodného zákonníka a je toho názoru, že sa nejednalo o spotrebiteľskú

zmluvu, a preto nebolo povinnosťou oprávneného pripojiť k návrhu na vykonanie exekúcie sp. zn. 53Ek/1570/2019 žiadne ďalšie dokumenty, okrem tých, ktoré už boli v podaní priložené. Oprávnený zároveň uvádza, že vzhľadom na to, že je správca tým zákonným zástupcom, ktorý koná v mene vlastníkov a spravuje ich účet, je správca jediným subjektom, od ktorého je možné vyžadovať splnenie vymáhaného nároku, a teda oprávnený je toho názoru, že v návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 23.10.2019 bola na str. 5 v časti H označená správna odpoveď pri otázke, či oprávnený je oprávnený vyžadovať splnenie vymáhaného nároku zároveň od iných osôb

6. Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

7. Dňa 22.04.2020 bolo súdu zo strany právneho zástupcu povinných doručené podanie, v ktorom doplnil návrh na zastavenie exekúcie, kde uviedol, že získal mimoriadne aktuálne rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v podobnej veci, kde išlo o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany vlastníka nebytového priestoru, ktorý ako žalovaného v 1.) rade označil „vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu Rajecká 1 a 3 v Bratislave zastúpených správcom“ bez ich bližšej špecifikácie uvedením obligatórnych údajov v zmysle ust. § 133 CSP, a išlo tak o identické a neurčité označenie žalovaných, ktoré zvolil aj oprávnený v tejto veci, a toto neurčité označenie Okresný súd Bratislava III prevzal do vydaného exekučného titulu, čím vytvoril materiálne nevykonateľný exekučný titul. Ďalej povinný uvádza, že odvolací súd uznesením 7Co/21/2020 z 16.03.2020 vo vyššie spomínanej veci prvým výrokom uznesenia, návrh žalobcu smerujúci voči bližšie neoznačeným vlastníkom bytov a nebytových priestorov odmietol, nakoľko návrh neobsahoval zákonné náležitosti, pričom táto vada bránila v pokračovaní konania.

8. Dňa 15.07.2020 oprávnený doručil súdu vyjadrenie k doplneniu návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného, kde nad rámec pôvodného vyjadrenia uviedol, že v konaní, v ktorom bolo vydané Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/21/2020 zo dňa 16.03.2020 súd rozhodoval vo veci nariadenia neodkladného opatrenia na uloženie povinnosti žalovanému 1/ zdržať sa všetkých právnych úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva a k uskutočneniu dobrovoľnej dražby nebytových priestorov vo vlastníctve žalobcu a povinnosti žalovaného 2/ nepokračovať s výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby nebytových priestorov vo vlastníctve žalobcu a to až do skončenia vo veci samej. Oprávnený tvrdí, že Krajským súdom Bratislava odmietnutý návrh spadá, aj podľa názoru žalovaného, pod špeciálny režim § 9 ods. 8 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z., kedy správca zastupuje v konaní pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci aj vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome proti ktorým smeruje návrh na začatie konania o zdržanie sa výkonu záložného práva alebo zákazu výkonu záložného práva podaného iným vlastníkom bytu alebo nebytového priestoru, a preto v uvedenom konaní sa jedná o dispozíciu nad výkonom zabezpečovacieho práva k vlastníckemu právu k bytu, resp. nebytového priestoru podľa § 15 zákona č. 182/1993 Z. z., preto pasívna legitímácia patrí konkrétnym ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov ako záložným veriteľom a bez ich určitého označenia nie je možné zabezpečiť ochranu výkonu zabezpečovacieho práva. Súd v tomto prípade striktné vyžaduje náležitosti podľa § 132 a § 133 CSP. Oprávnený poukazuje na to, že v platobnom rozkaze vydanom Okresným súdom Bratislava III zo dňa 05.03.2019 je uplatnený nárok na zaplatenie peňažnej sumy, ktorý vznikol oprávnenému na základe neplnenia správcu zo zmluvy o dielo, ktorou správca vykonával v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov modernizáciu spoločných častí domu, a konanie na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 25Cb/413/2018 resp. na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 53Ek/1570/2019, ktorých výsledkom je právoplatný platobný rozkaz a poverenie na vykonanie exekúcie č. k. 318 EX 359/19 nie sú konaniami, ktoré by spadali pod ustanovenie § 9 ods. 8 písm. a) zákona č. 182/1993 Z. z., preto Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/21/2020-174 zo dňa 16.03.2020 je irelevantné pre vyššie uvedené konania. Oprávnený zároveň uvádza, že z dôvodov obmedzení formulárového podania, s ohľadom na súdnu prax a pre jednoznačnosť určenia a oddelenia majetku správcu od majetku vlastníkov bytov a nebytových priestorov bol v Návrhu na vydanie platobného rozkazu uvedený "Vlastníci bytov a nebytových priestorov Bytového domu v Senci, Kollárova 588/17, 903 01 Senec zast.: DM Servis PLUS spol. s r. o. SNP 3598/11A, 903 01 Senec, IČO: 47928786", a z Návrhu na vydanie platobného rozkazu a z návrhu na vykonanie exekúcie preto jasne, zrozumiteľne a nezameniteľne vyplýva, že sa jedná o majetok vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktorých na základe zákona č. 182/1993 Z. z. a zmluvy o výkone správy zastupuje správca, pričom údaje o správcovi sú uvedené nad rámec náležitostí podľa § 132 a nasl. CSP. Takto formulovanému označeniu Žalovaného správne porozumel Okresný súd Bratislava III v upomínacom konaní sp. zn. 25Cb/413/2018, keď správne doručoval v konaní iba správcovi a následne dňa 05.03.2019 vydal Platobný rozkaz sp. zn.

25Cb/413/2018-54. Rovnako správne označeniu v exekučnom konaní porozumel Okresný súd Banská Bystrica v konaní 53EK/1570/2019, keď dňa 27.11.2019 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Do tretice aj súdny exekútor, ktorému bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie bez pochybností určil, že výkonom exekúcie je postihnutý majetok vlastníkov bytov a nebytových priestorov Bytového domu v Senci, Kollárova 588/17, 903 01 Senec, ktorý spravuje správca DM Servis Plus spol. s r. o., SNP 3598/11A, 903 01 Senec, IČO: 47 928 786, a nahliadnutím do exekučného spisu č. k. 318 EX 359/19 bolo oprávneným zistené, že aj banka pri požiadaní o súčinnosť správne identifikovala účet Vlastníkov bytov a nebytových priestorov Bytového domu v Senci, Kollárova 588/17, 903 01 Senec.

9. Dňa 13.08.2020 bolo súdu doručené podanie zo strany právneho zástupcu povinných, v ktorom zaslal súdu stanovisko k vyjadreniam oprávneného. Povinní zdôrazňujú, že účelom doloženia Rozhodnutia KS BA, ktorý potvrdzuje dôvodnosť ich NZE pre vadu Exekučného titulu, bola obdobná vec v súvislosti s identickým t.j. neurčitým označením vlastníkov bytov a nebytových priestorov v súdnom konaní, pričom je irelevantné, že išlo o iný typ konania. Právne významným je len skutočnosť, že ide o súdne konanie s rovnakou vadou, ktorá bráni pokračovať v konaní. Toto rozhodnutie predložili za účelom správneho posúdenia otázky označenia sporovej strany v zmysle CSP a nie z hľadiska predmetu sporu. Okrem toho, označenie sporovej strany je predsa základnou náležitosťou každej žaloby bez ohľadu na jej predmet, resp. druh sporu, ale podstatné však je, že tak ako v Žalobe v Základnom konaní, tak aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Bratislave v Rozhodnutí KS BA boli žalovaní označení úplne rovnakým spôsobom (teda bez obligatórnych zákonných údajov podľa ust. § 132 CSP). Ďalej povinní uvádzajú, že Oprávnený v bode II. Vyjadrenia 2 nesplnenie zákonnej požiadavky na určitosť a nezameniteľnosť označenia povinných pripisuje formulárovému obmedzeniu a vadnosť materiálne nevykonateľného Exekučného titulu účelovo zamieňa s prílišným formalizmom, a práve táto vada Exekučného titulu spôsobuje, že Oprávnený nevedel vyplniť ani len základné náležitosti formulárového označenia povinných osôb z Exekučného titulu, keďže tieto z Platobného rozkazu nie je možné vyvodit'. Okrem povinní poukazujú na to, že okruh vlastníkov bytov v bytovom dome Kollárova 17 v Senci sa od vydania Platobného rozkazu mohol objektívne zmeniť na základe prevodov, či prechodov vlastníctva bytov, a aj z tohto dôvodu je preto významná požiadavka na jednoznačnú identifikáciu povinných, pretože z Exekučného titulu nie je objektívne zrejmé, či osoby, ktoré Oprávnený označil v Návrhu na EXE sú tie isté osoby, ktoré boli vlastníkami bytov a nebytových priestorov v čase vydania Platobného rozkazu. Nedôvodný je podľa povinných aj poukaz Oprávneného na ust. § 8 ods. 3 BytZ a teda najmä zásadu oddelenosti majetku správcu od majetku vlastníkov, pretože táto sa týka povinnosti správcu pri výkone správy domu a nie exekučného konania, a účelom tejto právnej normy je, aby sa „nemiešal spravovaný majetok vlastníkov (napr. úhrady za plnenia a fond prevádzky údržby a opráv) s vlastným majetkom správcu. V tejto súvislosti povinní zdôrazňujú, že na základe príkazu súdnej exekútorke na začatie exekúcie z 10.01.2020 bol postihnutý (zablokovaný) majetok - finančné prostriedky na bankovom účte vedenom v Tatra banke, a.s. IBAN: SK24 1100 0000 0029 4501 6393, ktorý je však zriadený a vedený na obchodné meno Správcu a nie Povinných, a z tohto dôvodu sa aj v tomto smere prebieha Exekúcia v rozpore s Exekučným poriadkom. Vo svojom vyjadrení povinní zároveň opakovaně poukázali na neúčinné doručenie exekučného titulu, a že vlastníkom nebol Platobný rozkaz vôbec doručený, ale aj Správcovi bol doručovaný vadne, a ten sa o zásielke s Platobným rozkazom teda nemohol objektívne dozvedieť z dôvodov spočívajúcich na strane ÚPVS, čo potvrdzuje dôkaz č. 3 k NZE, a v roku 2019 Správca žiadnu zásielku s Platobným rozkazom ani Žalobou vo svojej elektronickej schránke nemal.

10. Dňa 27.08.2020 doručil právny zástupca oprávneného vyjadrenie k podaniu povinných zo dňa 14.08.2020, v ktorom uvádza že tvrdenie povinných, že nie je dôvodné poukazovať na zásadu oddelenia majetku správcu od majetku vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorá vyplýva z ustanovenia § 8 ods. 3., a ďalej sa uvádza, "... , že na základe príkazu súdnej exekútorke na začatie exekúcie z 10.01.2020 bol postihnutý (zablokovaný) majetok - finančné prostriedky na bankovom účte vedenom v Tatra banke, a. s. IBAN: SK24 1100 0000 0029 4501 6393, ktorý je však zriadený a vedený na obchodné meno Správcu a nie Povinných." je v rozpore s predloženými dôkazmi. Oprávnený poukazuje na vyjadrenie (alebo aj Odpor resp. Návrh na odpustenie zmeškania lehoty) spoločnosti DM Servis PLUS spol. s r. o. bez datovania, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Bratislava III v základnom konaní sp. zn. 25Cb/413/2018 dňa 31.01.2020. V tomto podaní DM Servis PLUS s.r.o. ako Správca bytového domu na Kollárovej ulici č. 17 v Senci na strane č. 7 uvádza že: "Hrozbu vážnej ujmy preukazujeme už doručeným upovedomením o začatí exekúcie od JUDr. Hany Cibulkovej (príloha č.6 k tomuto návrhu), na základe vydaného Platobného rozkazu ako aj príkazu na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v

banke, ktorým súdna exekútorka dňa 10.01.2020 prikázala Tatra banke, a. s. (príloha č. 7 k tomuto návrhu) postihnúť v rozsahu vymáhanej pohľadávky Žalobcu finančné prostriedky na bankovom účte vlastníkov, z ktorých platia pravidelné mesačné platby za služby spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov, čím je ohrozená aj bežná prevádzka bytového domu v zmysle BytZ". Z uvedeného vyjadrenia Správcu, ktorý je jediným povinným a zodpovedným viesť účet v banke v zmysle §8 ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z., vyplýva, že súdna exekútorka JUDr. Hana Cibulková postihla príkazom zo dňa 10.01.2020 pri výkone exekúcie 318 EX 359/19 správny účet v banke (Tatra Banka a. s., IBAN: SK24 11000 0000 0029 4501 6393). Na potvrdenie tejto skutočnosti poukazujeme aj na Zmluvu o dielo zo dňa 06.04.2017, v ktorej sa ako bankové spojenie uvádza Tatra Banka, IBAN: SK24 1100 0000 0029 4501 6393. Aj platby faktúr v prospech Oprávneného v zmysle Zmluvy o dielo boli vykonávané z tohto bankového účtu, pričom ako odosielateľ platby je v transakciách uvedený majiteľ účtu: "Kollárova 17". Oprávnený ďalej poukázal na rozpor medzi plnou mocou a označením účastníkov konania, ktorého právny zástupca zastupuje, nakoľko v exekučnom konaní pripojená plná moc zo dňa 17.01.2020 je udelená a podpísaná p. Ing. Borisom Jedličkom, ktorý je konateľom spoločnosti DM Servis PLUS s. r. o. (IČO: 47 928 786) - Správcom bytového domu na Kollárovej ul. č. 17 v Senci ako splnomocniteľom a je udelená v prospech splnomocnenca, ktorým je advokátska kancelária VALACHOVIČ & PARTNERS s. r. o., a v Návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 31.01.2020 právny zástupca označuje na strane č. 13, že zastupuje jednotlivých 43 vlastníkov bytov a nebytových priestorov a nie Správcu. Vyplýva to z jeho výpočtu trov konania, ktoré si uplatňuje (celkovo trovy vo výške 18.370,32 Eur) a aj z toho, že Návrh na zastavenie exekúcie opatruje zaručeným elektronickým podpisom ako zástupca Vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu Kollárova 17, Senec podľa LV 4334. Aj v Podaní k sp. zn. 53Ek/1570/2019 zo dňa 13.08.2020 je rovnaký režim zastúpenia. A ak právny zástupca zastupuje jednotlivých 43 Vlastníkov bytov a nebytových priestorov, mal doložiť 43 plných mocí, čo neurobil. Oprávnený je toho názoru, že ak Právny zástupca zastupuje jednotlivých Vlastníkov, potom Návrh na zastavenie exekúcie podal právny zástupca subjektu, ktorý nie je účastníkom exekučného konania. Jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov nie sú účastníci exekučného konania, a nie je jasné, koho vlastne zastupuje právny zástupca konajúci prostredníctvom JUDr. Mareka Valachoviča, PhD., nakoľko na jednej strane sa vo vyjadreniach uvádza, že zastupuje jednotlivých 43 (štyridsiatichtroch) Vlastníkov bytov a nebytových priestorov Bytového domu na Kollárovej ul. 17 v Senci podľa LV 4334, avšak na druhej strane plnú moc, ktorú v konaní predkladá je od splnomocniteľa, ktorým je Správca ako zákonný zástupca Vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Oprávnený je ďalej toho názoru, že Správca je v zmysle § 9 ods. 7 aktívne aj pasívne legitimovaným subjektom v konaniach pred súdom. Zákon správcovi nedáva možnosť dispozície, ale kogentne upravuje, že Správca zastupuje a koná na účet vlastníkov pred súdom a orgánom verejnej moci. Aktívna aj pasívna legitimácia patrí priamo správcovi ako nepriamemu zástupcovi vlastníkov. Oprávnený je zároveň aj toho názoru, že údaje uvedené v exekučnom titule sú dostatočne určité a identifikovateľné a nie sú dané žiadne zákonné skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu. Dlžník aj Veriteľ existujú a je ich možné identifikovať, o čom svedčí skutočnosť, že ich správne identifikoval Okresný súd Bratislava III v upomínacom konaní sp. zn. 25Cb/413/2018. Rovnako Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní 53Ek/1570/2019, keď dňa 27.11.2019 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Aj súdny exekútor, ktorému bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie bez pochybností určil, že výkonom exekúcie je postihnutý majetok vlastníkov bytov a nebytových priestorov Bytového domu v Senci, Kollárova 588/17, 903 01 Senec, ktorý spravuje správca DM Servis Plus spol. s r. o., SNP 3598/11A, 903 01 Senec, IČO: 47 928 786. Aj banka správne identifikovala účet Vlastníkov bytov a nebytových priestorov Bytového domu v Senci, Kollárova 588/17, 903 01 Senec.

11. Dňa 16.09.2020 doručil súdu podanie právny zástupca povinných, v ktorom reaguje na podanie oprávneného zo dňa 25.08.2020. Uvádza, že bankový účet vedený v Tatra banke, a.s., ktorý je postihnutý v exekúcii IBAN: SK24 1100 0000 0029 4501 6393 je zriadený a vedený na obchodné meno správca bytového domu a nie povinných, a v prílohe pripája stanovisko Tatra banky, a.s. z 11.09.2020 z ktorého je zrejmé, že predmetný bankový účet je v banke vedený na meno klienta - obchodnej spoločnosti DM Servis PLUS spol. s r.o. od 12.01.2016, a to preukazuje jeho tvrdenia, že v exekúcii je postihnutý majetok tretej osoby, ktorá nie je účastníkom konania, a zároveň tento dôkaz vyvracia tvrdenia oprávneného, že správca počas exekučného konania zmenil majiteľa účtu, keďže účet je takto vedený už od 12.01.2016. Povinní ďalej uvádzajú, že pokiaľ ide o spochybnenie splnomocnenia a označenia povinných, opätovne zdôrazňujú, že označenie povinných v ich podaniach je identické ako v doručenom upovedomení o začatí exekúcie, čo je uvedené aj na 1. strane ich podaní. Splnomocnenie na zastupovanie povinných je udelené v súlade s vôľou vlastníkov bytov bytového domu Kollárova 17 v Senci vyplývajúcou zo

zápisnice zo schôdze z 17.04.2018 (príloha č. 5 k NZE), na ktorej vlastníci schválili právne zastupovanie voči oprávnenému platným rozhodnutím, ktoré zaväzuje všetkých vlastníkov v dome v zmysle ust. § 14a ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. (ďalej aj "BytZ"). Splnomocnenie na zastupovanie bolo následne udelené zmysle ust. § 9 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. správcom v mene všetkých vlastníkov a toto na rozdiel od žaloby a exekučného titulu obsahuje aj výpis z listu vlastníctva, na ktorom sú všetci vlastníci bytov riadne špecifikovaní zákonnými údajmi. Ďalej uvádzajú, že vzhľadom na inštitút zákonného zastúpenia teda nebolo potrebné predkladať 43 individuálnych splnomocnení od jednotlivých vlastníkov bytov. Exekučný súd navyše toto splnomocnenie plne akceptoval, keď ich po doručení návrhu na zastavenie exekúcie nevyzval na doloženie individuálnych splnomocnení, čo by bolo v rozpore s inštitútom zákonného zastúpenia vlastníkov správcom.

12. Súdu bolo následne dňa 18.09.2020 doručené podanie oprávneného urobené prostredníctvom jeho právneho zástupcu, v ktorom zaslal súdu vyjadrenie k podaniu povinných zo dňa 16.09.2020. Vo svojom podaní oprávnený uvádza, že nahliadnutím do exekučného spisu 318 EX 359/19 vedeného na Exekútorskom úrade, súdnej exekútorky JUDr. Hany Cibulkovej bolo zistené, že dňa 17.12.2019 vydala Tatra Banka a. s. Odpoveď na žiadosť exekútora, v ktorej banka uvádza: "Povinný Vlastníci bytov a nebytových priestorov Bytového domu v Senci, Kollárova 588/17, 903 01 Senec majú vedený bežný účet IBAN SK24 1100 0000 0029 4501 6393." Oprávnený ďalej uvádza, že podľa Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky a. s. zo dňa 13.01.2018 v zmysle dodatku č. 1 zo dňa 01.08.2018 bod č. 15 je: "Klient je fyzická alebo právnická osoba, ktorá vstúpila s bankou do tých záväzkových vzťahov, ktorých predmetom sú bankové činnosti uvedené v Zákone o bankách, taktiež osoba, s ktorou banka rokovala o uzatvorení obchodu, aj keď sa tento obchod neuskutočnil, a tiež osoba, ktorá prestala byť klientom banky. Banka pre účely právnych vzťahov medzi ňou a jej klientmi zaraďuje fyzické osoby - podnikateľov do skupiny právnických osôb. Pojem majiteľ účtu/vkladnej knižky, oprávnená osoba, používateľ platobných služieb, platiteľ a príjemca sa v týchto VOP používa len pre presnejšie rozlíšenie postavenia klienta.", a z uvedeného je zrejmé, že "klient" je pre banku pojem všeobecný a klient nemusí byť majiteľom účtu. To znamená, že účet je majetkom Vlastníkov bytov a nebytových priestorov, a oprávnený je toho názoru, že v Podaní uvedené skutočnosti, že bankový účet IBAN: SK24 1100 0000 0029 4501 6393 je od 12.01.2016 vedený na klienta DM Servis PLUS spol. s r. o. (správcu) znamená, že správca účet zriadil, nie je však jeho majiteľom. Na záver oprávnený uvádza, že správca sa zastavením exekúcie snaží zbaviť zodpovednosti za škodu spôsobenú svojou prevádzkovou činnosťou, ktorú vykonával neodborne, resp. nevykonával, a spôsobil škodu Vlastníkom bytov a nebytových priestorov svojou nečinnosťou a neodborným výkonom správy a teraz sa snaží ohýbaním práva vyvinieť zo svojich povinností a zodpovednosti pred Vlastníkmi. Tvrdenia, ktoré sa uvádzajú v Podaní k sp. zn. 53Ek/1570/2019 zo dňa 16.09.2020 sú zavádzajúce.

13. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

14. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

15. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

16. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

17. Podľa § 61l ods. 2 Exekučného poriadku, na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

18. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

19. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

20. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

21. Podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora.

22. Podľa § 61g ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže exekútora žiadať, aby mu bolo povolené splniť vymáhaný nárok na peňažné plnenie v splátkach.

23. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladom vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu a dobrovoľne sa nesplnila.

24. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Ide predovšetkým o tie skutočnosti, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu, čo znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Pre pochopenie účelu exekučného konania je potrebné uviesť, že civilné konanie sa delí na základné (vyhľadávacie), v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu, a na vykonávacie (exekučné), v ktorom dochádza k uskutočneniu núteného výkonu subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, ak nebolo povinnou stranou splnené dobrovoľne. Z dôvodu, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v základnom konaní.

25. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadnuť len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádza z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

26. Každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou i materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Formálna právoplatnosť sa považuje za bezvýnimočnú, čo znamená, že rozhodnutie buď je alebo nie je napadnuteľné opravnými prostriedkami, materiálna právoplatnosť sa vyznačuje väčšou flexibilitou. Exekučným titulom, ktorý môže exekučný súd preskúmať po hmotnoprávnej stránke, teda aj z materiálnej právoplatnosti je rozhodcovský rozsudok a notárska zápisnica. Ostatné exekučné tituly môže exekučný súd skúmať len z formálnej stránky.

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) (ďalej len „zákon o e-Governmente“), elektronické schránky sa zriaďujú orgánu verejnej moci, právnickej osobe, fyzickej osobe, podnikateľovi, subjektu medzinárodného práva, organizačnej zložke alebo organizácii podľa § 12 ods. 6 a tým, o ktorých to ustanoví osobitný predpis.

28. Podľa § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente, elektronické podanie a elektronický úradný dokument sa doručuje elektronicky, pričom miestom na elektronické doručovanie je elektronická schránka, ktorá je aktivovaná. Elektronické doručovanie elektronického podania a elektronického úradného dokumentu sa vykoná spôsobom podľa tohto zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickými prostriedkami neustanovujú inak; ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté.

29. Podľa § 32 ods. 1 zákona o e-Governmente, uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta.

30. Podľa § 32 ods. 2 zákona o e-Governmente, úložnou lehotou na účely tohto zákona je lehota, počas ktorej je uložená elektronická úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu.

31. Podľa § 32 ods. 3 zákona o e-Governmente, ak si adresát zvolil možnosť zasielania notifikácií, bezodkladne po uložení elektronickej úradnej správy je mu zaslaná notifikácia o uložení elektronickej úradnej správy, ktorá obsahuje meno a priezvisko alebo obchodné meno alebo názov odosielateľa a adresáta a deň uplynutia úložnej lehoty.

32. Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente, elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručенú, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručovacej listine alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

33. Súd preskúmaním návrhu povinných na zastavenie exekúcie konštatuje, že tento bol podaný v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, a takto podaný návrh má odkladný účinok. Po oboznámení sa s návrhom povinných na zastavenie exekúcie a jeho príloh a vyjadrením oprávneného k tomuto návrhu, súd konštatuje jeho nedôvodnosť. Povinní v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázali žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie v zmysle § 61 k ods. 1 Exekučného poriadku, a teda zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, ani skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu.

34. Dôvodom podania návrhu povinných na zastavenie exekúcie bola (okrem iných skutočností) aj skutočnosť, že exekučný titul nebol doručенý povinným, ale bol údajne doručovaný len do elektronickej adresy správcu, ale správca si nie je vedomý, že by v relevantnom období (marec, apríl a máj 2019) obdržal do svojej elektronickej schránky akúkoľvek správu týkajúcu sa konania sp. zn. 25Cb/413/2018, a

správca následne po doručení Upovedomenia podnikol príslušné kroky, aby uvedený spôsob doručenia preskúmal príslušnou inštitúciou, t.z. Národnou agentúrou pre sieťové a elektronické služby, ktorá prevádzkuje Ústredný portál verejnej správy (ďalej aj „ÚPVS“), kam dňa 23.01.2020 zaslal žiadosť o poskytnutie stanoviska ohľadom doručenia predmetnej zásielky, a odkiaľ obdržal len čiastočné stanovisko, že v dôsledku chyby na strane informačného systému ÚPVS neboli v elektronickej schránke Správcu až do 17.01.2020 správne nastavené notifikácie o doručených správach, a z tohto dôvodu ÚPVS nezasielal až do 17.01.2020 Správcovi žiadne notifikačné správy na jeho mobilný telefón, a teda správca sa o zásielke s Platobným rozkazom nemohol objektívne dozvedieť z dôvodov spočívajúcich na strane ÚPVS. Exekučný súd z dôvodov preskúmania tvrdení povinných v návrhu na zastavenie exekúcie, požiadal o súčinnosť Okresný súd Bratislava III Žiadosťou o poskytnutie súčinnosti zo dňa 16.06.2020, a to o zaslanie súdneho spisu sp. zn. 25Cb/413/2018. Následne Okresný súd Bratislava III doručil tunajšiemu súdu na jeho žiadosť súdny spis sp. zn. 25Cb/413/2018. Preskúmaním predmetného súdneho spisu exekučný súd mal za preukázané, že exekučný titul bol správcovi povinných súdom prvého stupňa doručovaný v súlade so zákonom o e-Govrmente do jeho aktivovanej elektronickej schránky a doručený bol správcovi dňa 10.04.2019 o 00:10.

35. Súd uvádza, že s účinnosťou od 01.11.2017 platí novela zákona o e-Govrmente (tento zákon upravuje doručovanie úradných správ do elektronickej schránky), pričom táto novela zaviedla, že elektronickej úradnej správy, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, považuje sa v zmysle § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Govrmente za doručenie dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručovacej listine alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Vyššie uvedené znamená, že ak má žalovaný aktivovanú elektronickej schránku a žalobca voči nemu podá návrh na vydanie platobného rozkazu, pričom súd na základe návrhu tento platobný rozkaz vydá, súd doručí platobný rozkaz do aktivovanej elektronickej schránky žalovaného s tým že, ak v 15 dňovej úložnej lehote žalovaný nepotvrdí doručenie elektronickej úradnej správy, platobný rozkaz sa bude považovať za doručený aj v tom prípade, ak sa o správe žalovaný nedozvedel (napr. preto, lebo si obsah elektronickej schránky v danom čase nekontroloval, resp. preto, že nemal správne nastavené notifikácie o doručených správach). Ak sa teda platobný rozkaz považuje za doručený, plynie žalovanému 15 dňová lehota na podanie odporu, pričom ak v tejto lehote žalovaný nepodá vecne odôvodnený odpor, platobný rozkaz nadobudne právoplatnosť, na základe čoho žalobca bude môcť podať návrh na začatie exekúcie. Na podklade elektronickej doručovacej listiny súd považoval za zistené, že správca povinných mal v čase doručovania exekučného titulu aktivovanú elektronickej schránku, v opačnom prípade by mu správa obsahujúca exekučný titul nemohla byť doručená a Okresnému súdu Bratislava III, ktorý vydal a doručoval exekučný titul by o tom prišlo oznámenie, a navyše, správca je právnická osoba, konkrétne s.r.o., ktorej povinnosť bolo mať od 1. júla 2017 elektronickej schránku aktivovanú. Z výsledkov doručovania tohto dokumentu však žiadnym spôsobom nevyplýva, že by správca povinných nemal elektronickej schránku aktivovanú a ani povinní túto skutočnosť súdu žiadnym spôsobom nepreukázali, pričom práve na ich pleciach spočíva okrem bremena tvrdenia skutočností odôvodňujúcich zastavenie exekúcie aj povinnosť tvrdené skutočnosti preukázať.

36. Nakoľko správca povinných mal v čase doručovania exekučného titulu prvostupňovým súdom aktivovanú elektronickej schránku na doručovanie úradných správ, prvostupňový súd pri jeho doručovaní povinným postupoval v súlade so zákonom o e-Governmente. Súd konštatuje, že povinnými uvedený dôvod na základe ktorého navrhujú zastaviť exekúciu v celom rozsahu, nezakladá ani jeden z dôvodov na jej zastavenie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného, a preto návrh povinných na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný. Exekučný titul bol správcovi povinných účinne doručený v súlade so zákonom. Údaje na doručovacej listine k exekučnému titulu, ktorá je v zmysle § 111 ods. 1 CSP verejnou listinou, exekučný súd považuje za pravdivé, keďže v konaní nebol preukázaný opak, keď sa súd nestotožnil s právnym názorom povinných, že platobný rozkaz im nebol účinne doručený a ani žiadne iné skutkové zistenia dôkaz o opaku pri údajoch vyznačených na elektronickej doručovacej listine nepriniesli. Súd vzhľadom na zistené skutočnosti nemal pochybnosti o tom, že v čase doručovania exekučného titulu mal správca povinných aktivovanú elektronickej schránku. Preto ak do jeho aktivovanej elektronickej schránky bola doručená elektronickej úradnej správy určená do vlastných rúk, bolo možné uplatniť fikciu doručenia podľa § 32 ods. 5 písm. b) Zákona o e-Governmente. Fikcia doručenia je v danom prípade obdobou odopretia písomnosti určenej do vlastných rúk adresátom pri doručovaní súdnych písomností cestou poštového doručovateľa a je zosúladením týchto dvoch typov doručovania. Opačný výklad by mohol viesť k obštrukciám pri doručovaní týchto typov zásielok, kedy by stačilo majiteľom týchto schránok sa na svoj účet neprihlásiť

s odôvodnením, že o existencii tejto schránky nemali vedomosť, a zmaríť tak tento spôsob doručovania zásielok.

37. K ďalšej povinnými namietanej skutočnosti, a to že exekučný titul je materiálne nevykonateľný, nakoľko sú v ňom povinní neurčito identifikovaný, resp. neurčito označený, a k ostatným skutočnostiam, ktoré namietajú povinní a ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu súd uvádza nasledovné. Predmetom skúmania v tomto štádiu konania nie sú okolnosti, za ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý daný exekučný titul vydal. V danom štádiu konania už nijakým spôsobom nemôže súd zasahovať alebo posudzovať dôvody, pre ktoré bol exekučný titul vydaný. Jeho obsahom je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 31.07.2008, sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávacom (exekučnom) konaní vychádza súd z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Vo vykonávacom (exekučnom) konaní súd právo nenachádza, ale len vykonáva to, o čom bolo už právoplatne rozhodnuté a nenahrádza tak súd v základom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučnému súdu v exekučnom konaní ani v rámci rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie neprináleží posudzovať ani revidovať rozhodnutie, ktoré mu je ako exekučný titul predložené, ani procesný postup súdu v základom konaní a je vykonateľným rozhodnutím vo veci samej (exekučným titulom) viazaný.

38. Súd v exekučnom konaní nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, t.j. správnosť skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý vydal exekučný titul. V danom konaní mal súd za preukázané, že podkladom na vykonanie exekúcie je právoplatný a vykonateľný exekučný titul, a preto skutočnosti uvádzané povinnými v návrhu na zastavenie exekúcie mali byť namietané pred tým, ako exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, keďže ide o skutočnosti, ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Uvedené skúmanie patrí do kompetencie orgánu, ktorý exekučný titul vydal, pričom povinní mali možnosť podať voči exekučnému titulu opravný prostriedok (odpor voči platobnému rozkazu), pokiaľ mali za to, že exekučný titul bol vydaný na základe nesprávne zisteného skutkového stavu a nesprávnej identifikácie povinných. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný súd týmto konštatuje, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Pre exekučné konanie vedené Exekučným súdom bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo o vykonateľné rozhodnutie. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Záonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ostali nezmenené. Súd zároveň dodáva, že povinnými namietaná skutočnosť, že oprávnený si nesplnil zákonnú povinnosť v zmysle ust. 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, a nepripojil k návrhu na vykonanie exekúcie spotrebiteľskú zmluvu a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje je nedôvodná, a oprávnený nebol povinný k návrhu na vykonanie exekúcie doložiť spotrebiteľskú zmluvu a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje, nakoľko v tomto prípade nejde o exekúciu na podklade exekučného titulu priznávajúceho nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, čo vyplýva jednak zo Zmluvy o diele zo dňa 06.04.2017 medzi oprávneným a povinnými, ktorá bola uzatvorená podľa § 536 Obchodného zákonníka, a rovnako aj zo samotnej spisovej značky exekučného titulu, t.j. 25Cb/413/2018, nakoľko v súlade s § 163 ods. 1 písm. c) Vyhlášky č. 543/2005 Z.z. sa pod sp. zn. Cb vedú registre pre obchodnoprávne veci.

39. Exekučný súd zdôrazňuje, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. skúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálne vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie

bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

40. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinných na zastavenie exekúcie vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona, u ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinní môžu ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinní musia uviesť okolnosti, ktoré podľa nich po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti musí súd konštatovať, že povinní nepredložili relevantný dôkaz na základe ktorého, by exekúcia proti nim vedená mohla byť zastavená. Súd konštatuje, že oprávnený sa v exekučnom konaní domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie, a preto návrh povinných na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol (I. výrok)

41. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

42. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

43. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

44. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

45. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

46. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

47. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného

nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

48. Súd zdôrazňuje, že za účelne vynaložené trovy konania považuje trovy právneho zastúpenia za jeden polovičný úkon právnej pomoci v zmysle § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky za vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a 1 x režijné výdavky počítané zo sumy istiny vo výške 16.165,31 EUR, t.j. vo výške 1x 160,17 EUR + 1x paušálna náhrada nákladov vo výške 10,62 EUR + 20% DPH, spolu vo výške 204,95 EUR voči povinnému. Vzhľadom na uvedené, súd posúdil oprávnenosť uplatnených úkonov právnej služby ako preukázateľné, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré oprávnený vynaložil na uplatňovanie bránenia svojho práva, v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, za úkon právnej služby tak, ako ich oprávnený žiadal priznať.

49. Súd okrem účelnosti uplatnených trov právneho zastúpenia skúmal aj správnosť ich vyčíslenia v nadväznosti na znenie § 9 až 14 Vyhlášky, na ktoré odkazuje Exekučný poriadok v ustanovení § 199e.

50. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie oprávneného, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania za jeden polovičný úkon právnej služby vo výške 204,95 eur voči povinnému, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia (II. výrok).

51. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu, povinní nemajú nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.